

STREEKVOS NEDERLAND EDITIE 8

In het bewogen weekendje...

28-02-2026

Streekvos Nederland editie nr. 8 is eigenlijk de 11^e editie want na opnieuw te zijn begonnen in augustus 2025 met de terugkeer van Streekvos Nederland, startte dat met 3 testvossen om mezelf te overtuigen dat de apparatuur goed genoeg was om weer elke 14 dagen een betrouwbaar signaal te kunnen beloven. Dus 4 bijzondere edities gevolgd door 8 'officiële' edities, maakt dat we deze keer de 11e radiovos voor de Streekvos neer zetten sinds ik er in 2012 na 10 jaar noodgedwongen (door gezondheid) mee gestopt was.

En wat was het er voor één? Nou de korte uitvoering is: Prima editie zonder enig negatief dingetje. Dat voorop gesteld. En dan ook nog even vooraf een 'Shout Out' voor mijn Streekvos assistent Rob de Bopper, want hoewel ik veel beter met vrouwen overweg kan dan met mannen had geen vrouw het deze editie beter kunnen doen dan Rob.

De 15 meter hoge mast stond lijnrecht te pronken in het maanlicht

Zo, dat gezegd hebbende komen we op nu echt op het verslag van afgelopen 8^e Streekvos editie van zaterdagavond 28 februari 2026. **Streekvos Nederland editie 8 (namens de ATV).**

Omdat deze vos moest worden georganiseerd namens de ATV (de Streekvos staat normaal op de 2^e vrijdagavond van de maand vanaf 20:30u op kanaal 3 – 26.985 Mhz) moesten we ook rekening houden met de voorwaarden van de ATV. Continue signaal doe ik niet aan, maar ik houd mij dan uiteraard wel aan het gesloten gebied van max. 15... 20 km rond Amersfoort. En dat deed ik deze avond wel erg netjes (bedacht ik mij achteraf) want als ik 400 meter van de grens met Amersfoort stond dan is het veel. Het begin van het doodlopende weggetje waar we stonden is namelijk Amersfoort en wellicht is Stoutenburg Noord (het buurschap waarin het straatje valt waar wij aan het einde stonden) ook gewoon gemeente Amersfoort, maar daar heb ik niet op gelet. Anders is het waarschijnlijk Leusden of Hoevelaken. Het spoor langs Hoevelaken scheid Stoutenburg Noord en Leusden namelijk van Hoevelaken en daar stonden wij bijna tegen aan. En natuurlijk stond ik daar met Rob en de Streekvos editie weer precies achter vanaf Hoevelaken gezien. Vroeger had ik veel met water, maar tegenwoordig lijkt ik vooral veel met sporen te hebben. Maar ja, waar zouden we zijn zonder de trein (...). Ik denk vaker op tijd op de plaats van bestemming (...). En in dit geval (nog) eerder klaar, want meerdere binnenkomers vertelden ons tijdens deze Streekvos avond dat ze (inderdaad zoals ik wel verwachtte) in Hoevelaken zelf uitkwamen met hun peiling en dus aan de verkeerde kant van het spoor. En dan sta je op de parkeerplaats van het treinstationnetje en wat denk je? Geen Streekvos maar wel een keihard signaal en een spoor voor je neus! Ik kan mij wel een beetje indenken wat ze gedacht moeten hebben toen. Dat was vast iets in de richting van 'Ja hoor, staat ie weer achter een spoor...'. Of zoals wij iemand luid en duidelijk tussen onze piepjes door hoorden roepen 'Het is altijd aan de overkant!'. Ja, dat klopt. Is het niet aan de overkant van het water, dan wel van het spoor (...).

Ik typte al eerder dat alles aan deze avond leuk was. We plaatsten het aggregaat, ik trok 1x aan het koord en lopen. Vervolgens geen stroom, maar dat bleek slechts te komen doordat we bij het terug naar de spullen lopen en snoer recht langs de slootkant leggen onderweg, de stekker uit het stopcontact van het aggregaat hadden getrokken (...).

Mast opbouwen. Dat was de laatste Streekvos edities een hel... vooral de laatste in die Siberische noordooster wind op die kanaaldijk bij Wijk bij Duurstede (en dan nog in de bagger staan ook, spekglad natuurlijk!). Deze keer stond de mast binnen 10 minuten loodrecht door de boom en 15 meter hoog. Er stond nog wel een klap wind aan het begin van de avond, maar die woei precies uit de goede richting en drukte de mast tegen de boom aan dus beter kon dat ook niet zijn. Ja echt, alles ging perfect gewoon!

De apparatuur dan. Stekker er in, schakelaar om. Hupsakee, prima modulatie, prima piep en prima vermogen + een lagere SWR dan de vorige editie (omdat ik in de voorgaande week de antenne heb kunnen bijstellen, want er was een dag prachtig mooi weer geweest dus dan is buiten bezig zijn alleen maar fijn).

De antennekabel is voor mij nog wel een bron van irritatie maar die gaat er uit. Ik heb inmiddels een nieuwe in bestelling. Ik ben Arno van de Radio, de Streekvos. En die houdt niet van stugge kabels. Wie vroeger de Streekvos reed weet dat ik de enige radiovos was met een soepele grijze foamkabel. Nou die heb ik weer in bestelling met als enige verschil dat deze zwart is. Verder zijn de specs gewoon prima net als de vorige. (4db demping op 100 meter bij

28 Mhz, goed genoeg want de Streekvos gebruikt niet meer dan 50 meter en meestal daar ook nog de helft van, dus waar hebben we het over (...).

En terwijl ik net bovenstaande laatste zin typ valt het zakje met de nieuwe HF condensators voor de 24 volt HF eindversterker door de brievenbus. Halleluja! We kunnen weer en daar wordt ik blij van (de kabel is morgen beloofd maar die past niet door de brievenbus ☺).

Dankzij de lantaarnpaal stonden we niet helemaal niet het donker

Zaterdagavond 28 februari 2026, 20:00u.

Juist had iemand via de zender geroepen 'Hij kan hoor!' of zoiets. Ik zet de piep er in nadat ik nog 1x gecheckt heb of ik echt op 26.065 Mhz fm (i.p.v. 26.085 Mhz fm) afgestemd sta en het feest kan beginnen...

Ik heb voor de binnenkomers aardbeienjam gebakjes gekocht en voor wie dat niet lust roomboter cakejes. Ja, ik moet wat, want tegen die formidabele catering van de ATV kan ik natuurlijk niet op!

Het is ongeveer 20:25u als Rob mij er op attent maakt dat hij door de bomen heen ergens halverwege het weggetje een auto ziet 'rommelen' en volgens hem is dat binnenkomer 1 die er bijna is. Even later zegt Rob 'Ja hoor, kijk daar komt ie aan' en wijst het weggetje af. Inderdaad verschijnt er een auto maar ik kan deels doordat ik in de koplampen kijk en deels omdat ik de auto sowieso niet herken niet zeggen wie het is of zijn. Maar als één van de 2 op mij af komt herken ik hem wel, want ik heb ze vaker gezien bij andere radiovossen. Het zijn de mannen uit Almere, of 'Verweghysthan' zoals ik de man die op mij af komt toe roep.

Maar hij vlakt het af en zegt 'Nou ja, het is maar Almere!' en op dat moment zwijg ik omdat ik mij bedenk dat je Almere natuurlijk ook vanaf de A28 (waar wij vlak bij staan) en de N301 kan bereiken. Dat was dus een foute inschatting van mij.

Amper heb ik dit eerste team genoteerd of er staat weer een auto en Rob die er bij staat roept laconiek naar mij 'Kijk Arno, een BMW'. Het moet even tot mij doordringen waarom hij dat zegt, maar dan realiseer ik mij dat wij maar één vaste deelnemer hebben die in een BMW rijdt. Een seconde later besef ik dat hij de 2e binnenkomer is, maar meestal pas aan het eind van de Streekvosavond verschijnt. In mezelf hoor ik mezelf uitroepen: 'Krijg nou niks, dat is Mitch uit Hoofddorp!'. Ik stap op hem af en complimenteer hem voor zijn prestatie en lachend zegt hij 'Ik heb vandaan een bijrijder mee dus dat gaat meteen een stuk makkelijker'. Ja dat is inderdaad zo. Ik rijd zelf ook altijd alleen en buiten Danny Half Watje / Feestvos ken ik weinig mensen die alleen fijner vinden dan met een bijrijder zoeken. Je kunt nou eenmaal niet tegelijk op de weg letten, om je heen kijken en de meter aflezen. Danny Half Watje ken ik al sinds de eerste maanden van Streekvos 1 in 2002 en die heeft verreweg de meeste tijd altijd alleen gereden, dus voor hem is het inmiddels pure routine denk ik. Maar vind het niet geweldig, behalve dan dat ik mij alleen beter kan concentreren (want dat is altijd mijn valkuil, te snel afgeleid zijn omdat het altijd kermis is in mijn hoofd). Nou, dat was even verrassend. De mannen uit Almere 1 en Mitch 2... zo leuk. Het blijkt maar weer eens dat de 'oudbollige opmerkingen' die mensen als Rob en ik roepen toch steeds weer blijken te kloppen. Wij roepen immers regelmatig 'De laatsten zullen de eersten zijn en de eersten zullen de laatsten worden!'. Wij proberen daarmee te zeggen dat je jezelf nooit rijk moet prijzen als je een aantal keer eerste of bijna eerste wordt. Ik weet het van mezelf ook. Ik kan weken achter elkaar bij de eerste 5 eindigen en er dan nog meer weken niks meer van maken. Dat komt niet omdat ik of anderen zo wisselvallig in elkaar zitten, maar omdat het vaak in hele kleine details zit. En dan blijft ook altijd nog over de factor 'Geluk hebben'. Zo hadden de Almeeders mazzel dat ze dan wel twijfelden halverwege het weggetje maar niet te lang, want een minuut langer en Mitch was eerste geweest (...) net als bij onze eerste testvos in augustus. Mitch kwam uit Hoofddorp en wij stonden toen op de sluis bij Kockengen en toch was Mitch al na iets langer dan 10 minuten binnen (...). Vandaag liet hij dus voor de zekerheid nog eens zien dat hij echt wel weet hoe je vlot een radiovoslocatie vind. Hulde voor Mitch en natuurlijk ook voor de Almeeders die hem voor wisten te blijven. Maar dat ze nog veel meer deelnemers voor wisten te blijven (voor Streekvos begrippen) kon ik toen nog niet weten. Maar het werd spoedig duidelijk.

7 minuten later, rond 20:39u stond iemand een grote auto te parkeren in een uitsparing langs het weggetje. Dat was Stefan uit Hilversum. Direct daarop zagen we Marco uit dezelfde plaats (en zijn collega van de Gooise Vos) met daar weer vlak achter Danny Half Watje verschijnen. Ze kwamen dus eigenlijk alle drie tegelijk binnen en ik moest dus even snel schakelen om ze te noteren als binnenkomers. Zo stonden er opeens 5 auto's bij de Streekvos, wat normaal wel ons normale aantal binnenkomers op een hele avond is. Zeg rond 22:30u, maar nu was het pas 20:40u... Huh? Dat ben ik niet gewend dus het werd een beetje onrustig in mijn kermis hoofd. Allerlei doemscenario's begonnen zich in mijn hoofd af te spelen en daarbij altijd met stip op 1 dat we koffie te kort komen. Nou dat niet, maar later op de avond was wel het hete water op. De koffie liep namelijk wel en we kregen een compliment dat dit hele goede koffie is (alleen een beetje sterk gemaakt, maar dat loste Rob

op met extra water er bij waardoor ze de megabak koffie amper leeg kregen... grappig vond ik dat want ik drink zelf toch geen koffie (...). De warme chocomel van Rob liep nog veel beter leeg dan de koffie, alleen zat de cacao overal aan het eind van de avond (...). Mijn aardbeienjam cakejes liepen trouwens ook goed, want die waren aan het eind van de avond bijna op. Maar zo ver waren we nog niet.

Terwijl er gezellig werd gebabbeld en ik van Marco uit Hilversum nog even te horen kreeg dat ik hem onaangenaam had verrast tijdens zijn radiovos met Stefan een week eerder in Almere (terecht, want ik deed ook best wel gek en dat doe ik anders nooit hoor (...)) en dit werd uiteindelijk met een grapje afgedaan over 2 figuren die elkaar in de sloot gooiden en zo. En toen stond opeens Arthur uit Leusden er ook bij. Ik had hem helemaal niet zien aankomen hè (...) 'Vlakbij' merkte Arthur op en de 2e keer die avond maakte ik een inschattingsfout door dit in twijfel te trekken. Maar we stonden natuurlijk pal naast Leusden. Je kon wel merken dat ik niet vaak in deze regio een radiovos heb neer gezet (en toch heb ik er wel een aantal al gevonden rond Amersfoort).

Dit was ook een Streekvos editie met een mooi sfeertje

Gezellig was het, maar het hoogtepunt moest toen nog komen (wat mij betreft overigens). Ik had het al eens met Rob besproken dat één van onze vaste deelnemers die wij graag zien omdat het nog heel jonge en enthousiaste mensen zijn, de laatste tijd niet meer verschenen.

De mannelijke helft van hen had eens een beetje veel praatjes gehad en daar had ik misschien iets te ongedoseerd iets van gezegd en sindsdien zagen we hen niet meer. Dus ik

had al een soort schuldgevoel daarover gekregen en met mezelf afgesproken dat ik hem eens zou contacten om het recht te zetten, maar die kans kreeg ik niet want opeens waren ze daar weer: Spookrijder Jr. oftewel Collin en Femke. Dat was voor mij de mooiste verrassing van deze avond, als het niet Mitch was die niet alleen vroeg (voor zijn doen) al binnen was, maar mij en Rob ook nog eens verraste met leuke zelfgemaakte vospiepertjes op Arduino technologie. Super als mensen je zo waarderen, want dat blijkt natuurlijk wel uit zo'n cadeautje. Heb ik toch niet iets leuks voor mijn verjaardag gehad van een buitenstaander. Eerder kreeg ik al een leuk digitaal metertje voor in mijn zelfgebouwde vosmeter van Stefan uit Hilversum en daar rijd ik nog steeds mee rond. En ook Collin toonde waardering en was zeker niet weg gebleven voor mijn wat directe communicatie eerder, zo verzekerde hij mij. Je kan je misschien voorstellen dat ik mij deze avond wel behoorlijk oké voelde, ondanks dat ik aan het begin wel erg moe was. De gebeurtenissen gaven mij zoveel energie dat ik mijn vermoeidheid totaal vergeten was.

Waren Collin en Femke binnenkomend team nr. 6, de koek was nog steeds niet op. Een ons bekende bestelbus naderde in het straatje en daar was Ed uit Alphen a/d Rijn (de voormalige Rotterdamse Vos die vaak de 1^e vos voor SSSA doet en nu dus ondanks dat het ook SSSA avond was, bij ons binnen kwam...). Hij zou de SSSA daarna ook nog gaan doen.

Na hem nog 2 plaatsgenoten en ook geen onbekenden, ook met name SSSA deelnemers, namelijk Mario en Fred uit Alphen a.d. Rijn (Fred haalde die avond dat ik ziek was op die koude decemberavond onze ontheemde deelnemers binnen weet je nog?). Hupsakee, 9 auto's al! Dat is voor de Streekvos die normaal op vrijdagavond staat (een veel minder populaire avond dan de zaterdag) echt wel even wennen. Vroeger oké hadden we er wel 25 tot 30 op een avond, maar dan spreken we wel van bijna 25 jaar geleden toen radiovossen nog veel populairder was.

Na ruim een kwartier na de binnenkomers van Mario en Fred, was het nog steeds stil. Dus ik riep eens op de frequentie of er nog mensen zoekende waren, maar er kwam geen respons.

In het kwartier daarna herhaalde ik dat nog 2x maar helemaal geen respons meer. Oké 9 auto's en dat is dan net zoveel als op onze 2 drukste avonden, t.w. de 1e testvos en de avond in december in Almere Stad bij de Noorderplassen. Rob en ik waren allang tevreden, alleen maakte Rob een klein regiefoutje. Hij had de hele tijd met Mario staan praten en wist schijnbaar van hem dat er nog een team onderweg was. Dus toen ik riep 'Geen respons meer, dit was het' reageerde Rob verbaasd met 'O, geen Gert-Jan?' maar ik had natuurlijk geen idee waar hij het over had. Hij had eerder op de avond wel gezegd dat er nog een team achter Mario moest komen, maar ik dacht dat dit Ed was en die was al net voor hem binnen.

Dat was niet de eerste keer dat Rob zonder mij goed in te lichten (ik sta bij het signaal) kennis bij zich hield omdat hij het te druk met anderen had i.p.v. met de assistentie van de radiovos. Dat is dus dat kleine dingetje waar we het nog even over hebben gehad. Ook vanavond bleef het nalatige gedrag van Rob weer niet zonder gevolgen, want toen ik het signaal er uit had gehaald nadat ik iedereen bedankt had voor het rijden en de eventueel luisterende basisstations voor het vrij houden van de frequentie, keek ik nog even op de app 'Vossenjacht Nederland' en zag dat er consternatie was in de groep. Een zekere Gert-Jan was zwaar over de rooie omdat de Streekvos 'zo maar het signaal er uit had gehaald'. Nou in de verste verte niet natuurlijk! Ik had diverse keren gevraagd na een kwartier niks of er nog mensen rijdende waren en hoewel ik tot 2x toe geen respons kreeg, bleef ik toch in totaal

nog 10 à 15 minuten piepen. Rob die pal naast mij stond had helemaal niets gezegd over een nog rijdende Gert-Jan (...). Toen ik de consternatie op de app zag, besloot ik daarom zelf maar om het signaal nog even terug te zetten en via de app Gert-Jan hiervan in kennis te stellen. Dus toen ik de boel weer aan het piepen zette, kreeg ik een duimpje op de app. Enige tijd later reed de bewuste Gert-Jan binnen die zich bij mij niet afmeldde maar bij Rob en vervolgens weer weg reed (...). Hij had mij minimaal even kunnen uitleggen waarom ik hem niet op de frequentie hoorde, terwijl hij nog rijdende was. Want ik ben natuurlijk niet de gek die denkt 'Laat ik het signaal er eens uithalen terwijl er nog iemand onderweg is'. Maar de grootste fout was natuurlijk de werkwijze van Rob die (ik heb het al eerder gezegd) veel zou hebben aan een communicatietraining. Ik heb dat zelf ook gehad vroeger wat Rob doet (dingen voor zichzelf houden) en dat kan echt tot escalaties leiden. Maar ja, zoals al aan het begin van dit relaas aangaf. Op dit dingetje na was Rob geweldig bezig verder deze avond. Niets op aan te merken, dus vooruit. En laten we eerder zijn, ik had eerder die avond zelf nog op mijn donder gehad van Marco omdat ik die laatste keer bij de Gooise Vos ook niet de meest ideale actie pleegde. We zijn mensen hè, geen geprogrammeerde robots (al krijg ik soms wel die indruk bij velen die teveel tv kijken (...)).

Maar waarom zou ik boos zijn? We hebben 10 auto's binnen gehad en die 10e was wel dezelfde Gert-Jan en door zijn binnenkomst is dit de Streekvos editie geworden met de meeste binnenkomers tot nu toe. Dat noemen wij bij de Streekvos 'in de lift zitten' ☺

Halleluja!

Op het donkere weggetje zag je de Streekvos pas na de laatste scherpe bocht

Rest mij nog te vertellen dat het verhaal van deze avond nog niet af is. Je hebt het misschien al vernomen want vandaag (maandag) vooraf aan het voltooien van dit bericht werd ik benaderd door een radiovossenjacht liefhebber uit de regio waar wij stonden, die zich verontschuldigde dat hij niet gereden had. En hij gaf aan dat er een verhaal de ronde doet over een akkevietje bij de radiovos die na ons kwam deze avond. Maar ik wist het al.

De reden dat ik het al wist is dat ik tijdens de uitvoering van onze Streekvos editie voor de ATV, contact had tussen de bedrijven door met één van de mannen die de 1e vos voor de ons volgende radiovossenjacht ging doen. Hij had mij verteld waar ze stonden en dat moest ik wel even laten inwerken. We hebben het namelijk over een kettingvos en deze mannen stonden – rechtstreeks over de weg – vanaf het startpunt 121 km en 1:25u rijden (...). Er waren juist mensen bij mij weg gereden met de boodschap 'Fijne avond. Ik ga de (...) nog 'even' rijden'. Ik moet eerlijk bekennen dat als ik de locatie van die vos na ons iets eerder had gekregen, ik waarschijnlijk de weggrijdende deelnemers bij mij had gewaarschuwd dat het geen 'even' worden zou (zonder verder over de locatie te beginnen natuurlijk).

Laat er geen misverstanden over bestaan dat ik prima door één deur kan met de mannen die de vos hadden gezet, geen slechte kerels hoor. Maar deze vond ik wel ietsje over de top. Wij (Rob en ik) werden nog - gastvrij als de mannen zijn - uitgenodigd om een bakkie te komen doen bij hen op de voslocatie, maar het was 22:00u toen wij in Hoevelaken stonden en een snelle rekensom legt dan bloot dat het mij niet alleen 2 tanken LPG zou kosten (want mijn auto loopt nog maar op 2 pitten, waar sommigen dachten dat het er nog wel 3 waren) en tel 3 uur (dat is het heen en terug rijden) op bij 22:00u en je snapt dat wij dan niet voor 01:00u in de nacht in onze regio terug zouden zijn (en daar moet dan de verblijfstijd bij de mannen nog bij worden opgeteld en de gezelligheid die ik dan verwachtte maakte het dan al snel 3:00u i.p.v. 01:00u). Dan zijn we in de regio... en dan nog Rob thuis brengen en naar mijn eigen huis (+ 20 minuten) en dan nog het aggregaat uit de auto tillen en de schuur in en dan slaap ik echt niet direct daarna. Kortom, ik bedankte natuurlijk voor het aanbod. Maar omdat we wel relatief vroeg klaar waren vroeg Rob of we nog even konden stoppen langs de A1 bij Muiden om nog even een McDonalds aan te doen. Welja, dat doen we vond ik en zo geschiedde. Maar terwijl we daar een rondje maakten voordat we in de lange rij aansloten, hoorden wij de vos die in Friesland aan het IJsselmeer stond tussen Lemmer en Stavoren piepen. Hij had nog niemand binnen (...). Dat was nog niets bijzonders, maar toen we ons eten en drinken hadden en hiervan stonden te genieten, knalde er opeens een radiovospiep over de radiovos in Friesland heen. Deze was zo hard dat het gezien de boodschap een kwartier eerder vanuit Friesland (die had nog niemand binnen) en het knalharde signaal nooit al kettingvos 2 kon zijn. Daarom stelde ik voor deze 2^e radiovos te gaan lokaliseren. Rob begreep het net zo min als mij en stemde meteen in en zo gingen we op zoek naar deze onverwachte 2^e radiovos. Na een paar mispeilingen kwamen we eerst ergens bij Diemen in de buurt en omdat we onder het Vechtaquaduct door waren gereden en daar de meter zowat de hoek in vloog, wisten we al dat de vos ergens aan groot water moest staan. We dachten eerst de Vecht zelf, maar omdat het signaal noordelijk peilde, moesten we het dus waarschijnlijk bij Zeeburg gaan zoeken. Inderdaad werd het signaal sterker en stabiel,

maar het werd wel een puzzel om vast te stellen waar we ongeveer moesten zijn. Maar na een dik halfuur slaagden we er toch in en kwamen we in de buurt van Amsterdam-Zeeburg, maar het was natuurlijk weer aan de overkant, zelfs 2x ook, want we belandden uiteindelijk in IJburg waar we met enige moeite door kregen dat we nog een water over moesten en tenslotte door een goed idee van Rob dat we waarschijnlijk een verderop gelegen brug over moesten, bij een radiovos met een paar binnenkomers er omheen die ik wel herkende en Rob ook. Het bleken wat verstekelingen van de radiovos in Friesland die de afstand te gek vonden en op eigen houtje in de buurt wat waren gaan doen. Zelf snap ik het aan één kant ook wel, maar ik zou het wel op een ander kanaal hebben gedaan. Deze mannen waren gewoon over de radiovos in Friesland heen bezig op hetzelfde kanaal. Maar wat een formidabele radiovoslocatie! Een prachtplek voor een radiovos, tussen 2 wateren in op ene Schiereiland van Amsterdam IJburg.

De Streekvos stond bijna tegen de berm van de A28 Amersfoort – Harderwijk.

Enthousiast geworden en omdat we relatief dicht bij huis waren, stelde ik Rob voor nog 1 vosje mee te doen en dan naar huis te gaan vanwege mijn gezondheid (ik ben geen nachtmens). Die volgende kettingvos in dit groepje was namelijk één van onze eerdere binnenkomers eerder op de avond, dat leek mij wel leuk. Helaas ging het niet zoals gehoopt en we kwamen veel later dan de laatste binnenkomer binnen en dat was vooral te danken aan het scherp op blijven letten van Rob die mij redelijk goed navigeerde (d.w.z. sowieso beter dan wanneer ik alleen rijd). Alleen had ik de man helemaal niet meer gevonden, terwijl

hij toch gewoon bij het KLM gebouw langs de A9 bij Amstelveen stond. Hulde aan Rob die ontdekte dat mijn peilantenne kortsluiting had en niets meer ontving. Rob bedacht een list, hij trok de plug er half uit zo dat alleen de middenpen van de plug nog contact maakte en zo werden kabel en antenne samen de antenne, waarop Rob mij naar deze radiovos wist te navigeren. Knap gevonden vind ik, maar ik mag dus weer gaan sparen voor een antenne én een andere auto. Mijn huidige auto is een miskoop gebleken of zoals we dat dan gewoon zeggen in plat Nederlands: 'Die handelaar heeft mij zwaar genaaid!' 😊

Enfin, een bijzondere avond en nacht die ik ook niet had willen missen. Al was het alleen maar omdat Rob zich bijna uitsluitend voorbeeldig heeft gedragen en goed heeft genavigeerd. Dat is nog nooit eerder zo goed gegaan tussen ons 2 (dat heb je als je niet op elkaars golflengte zit want het is zeker geen wrok naar elkaar of zo). Dus dat was een dikke kers op de taart die toch al goed smaakte deze Streekvos avond...

Voor Streekvos Nederland is het vos staan op de 4^e zaterdag van de maand in de regio Amersfoort nu voorbij. Vanaf zaterdag 28 maart 2026 is om 20:00u op kanaal 1 (26.965 Mhz fm) weer te rijden op de A.T.V. de Amersfoortse Trapkar Vos. Ik wens jullie daar heel veel plezier mee en wellicht kom ik ook nog wel eens langs.

De volgende editie van Streekvos Nederland is op vrijdag de 13^e d.w.z. vrijdag 13 maart 2026 om 20:30u op kanaal 3 (26.985 Mhz fm).

Wie weet tot dan!

Groet van Arno van de Radio en Rob de Bopper.

En bedankt voor jullie deelname natuurlijk.

Binnenkomers 28-02-2026

20:31u. Martin & John uit Almere

20:32u. Mitch & Ron uit Hoofddorp

20:39u. Stefan uit Hilversum

20:40u. Marco uit Hilversum

20:41u. Danny Half Watje

20:43u. Arthur uit Leusden

21:08u. Spookrijder Jr. uit Putten

21:12u. Ed uit Alphen a/d Rijn

21:15u. Mario & Fred uit Alphen a/d Rijn

21:55u. Gert-Jan uit Lunteren

(Gert-Jan was iets later dan het zou zijn als het signaal er niet even uit was geweest door een misverstand tussen de Streekvos en de deelnemer)